GIÁO DỤC DI SẢN VĂN HÓA CHO HỌC SINH TIỂU HỌC THEO TIẾP CẬN TRẢI NGHIỆM: MỘT SỐ VẤN ĐỀ LÝ LUẬN

Nguyễn Thanh Bình
Trường Đại Học Sư Phạm, Đại Học Huế

Tóm tắt: *Bài viết phân tích một số vấn đề lý luận về giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm. Trên cơ sở làm rõ các khái niệm liên quan, bài viết xác định đây là quá trình giáo dục có mục đích, trong đó các giá trị di sản văn hóa được chuyển hóa thành nội dung, học liệu, tình huống và nhiệm vụ phù hợp để học sinh trực tiếp tham gia, chia sẻ, suy ngẫm, khái quát hóa và vận dụng. Kết quả nghiên cứu xác định bảy thành tố gồm mục tiêu, nội dung, hình thức, phương pháp, lực lượng tham gia, điều kiện thực hiện và đánh giá kết quả. Đồng thời, bài viết đề xuất quy trình bốn bước: trải nghiệm cụ thể; chia sẻ và phân tích; khái quát hóa, rút ra bài học; vận dụng vào tình huống mới. Kết quả nghiên cứu góp phần cung cấp căn cứ lý luận cho việc thiết kế, tổ chức và đánh giá hoạt động giáo dục di sản văn hóa ở trường tiểu học.*

Từ khóa: *Di sản văn hóa; giáo dục di sản văn hóa; học sinh tiểu học; tiếp cận trải nghiệm; quy trình trải nghiệm.*

CULTURAL HERITAGE EDUCATION FOR PRIMARY SCHOOL STUDENTS THROUGH AN EXPERIENTIAL APPROACH: SELECTED THEORETICAL ISSUES

Abstract*: This article examines several theoretical issues concerning cultural heritage education for primary school students through an experiential approach. By clarifying the relevant concepts, the article conceptualizes this form of education as a purposeful process in which cultural heritage values are transformed into appropriate content, learning resources, situations, and tasks that enable students to participate directly, share experiences, reflect, generalize, and apply what they have learned. The findings identify seven key components: objectives, content, organizational forms, methods, participating stakeholders, implementation conditions, and assessment of outcomes. The article also proposes a four-stage process comprising concrete experience; sharing and analysis; generalization and drawing lessons; and application to new situations. The findings provide a theoretical basis for designing, organizing, and assessing cultural heritage education activities in primary schools.*

Keywords: *Cultural heritage; cultural heritage education; primary school students; experiential approach; experiential learning process.*

Nhận bài: 05/06/2026 *Phản biện: 06/07/2026* *Duyệt đăng: 09/07/2026*

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Nghị quyết số 80-NQ/TW ngày 07/01/2026 của bộ chính trị về phát triển văn hóa việt nam đặt mục tiêu "100% học sinh, học viên, sinh viên trong hệ thống giáo dục quốc dân được tiếp cận, tham gia hiệu quả, thường xuyên các hoạt động nghệ thuật, giáo dục di sản văn hóa" (bộ chính trị, 2026). Mục tiêu này khẳng định giáo dục di sản văn hóa (di sản văn hóa) là nội dung cần được triển khai rộng rãi trong hệ thống giáo dục, đồng thời đặt ra yêu cầu bảo đảm chất lượng và tính thường xuyên của quá trình tổ chức. Đối với cấp tiểu học, giáo dục di sản văn hóa có ý nghĩa trong việc hình thành cho học sinh (học sinh) những hiểu biết ban đầu về di sản, bồi dưỡng thái độ trân trọng, tự hào và định hướng hành vi ứng xử phù hợp với các giá trị văn hóa của quê hương, đất nước.

Tuy nhiên, việc để học sinh tiếp cận thông tin hoặc tham gia một số hoạt động tham quan riêng lẻ chưa đủ để thực hiện đầy đủ mục tiêu giáo dục di sản văn hóa. Đặc điểm nhận thức của học sinh tiểu học đòi hỏi quá trình giáo dục phải gắn với sự vật cụ thể, hoạt động thực hành, cảm xúc và tương tác. Tiếp cận trải nghiệm (tiếp cận trải nghiệm) phù hợp với yêu cầu này vì tạo cơ hội để học sinh trực tiếp tham gia nhiệm vụ, huy động kinh nghiệm, chia sẻ, suy ngẫm, hình thành nhận thức và vận dụng vào những tình huống tiếp theo. Theo Kolb (1984), học tập được thực hiện thông qua quá trình chuyển hóa kinh nghiệm; vì vậy, trải nghiệm chỉ có giá trị giáo dục khi người học được tổ chức thực hiện đầy đủ các hoạt động tiếp nhận, xử lý và vận dụng kinh nghiệm.

Các nghiên cứu về giáo dục di sản văn hóa đã làm rõ vai trò của di sản đối với việc tìm hiểu quá khứ, nhận thức bản sắc văn hóa và phát triển trách nhiệm của người học đối với cộng đồng (Grever và Van Boxtel, 2011; Achille và Fiorillo, 2022). Nhiều hình thức như học tập tại bảo tàng, di tích, tổ chức dự án, khai thác môi trường số và phối hợp với cộng đồng cũng đã được đề cập (Achille và Fiorillo, 2022; Hegediš và cộng sự, 2023). Tuy vậy, để vận dụng phù hợp ở trường tiểu học, cần

tiếp tục hệ thống hóa mối quan hệ giữa mục tiêu giáo dục di sản văn hóa, đặc điểm của học sinh, yêu cầu của tiếp cận trải nghiệm và các thành tố của quá trình giáo dục. Nếu thiếu cơ sở lý luận thống nhất, hoạt động dễ thiên về cung cấp kiến thức hoặc tổ chức trải nghiệm theo sự kiện, trong khi vai trò chủ thể của học sinh, tiến trình chuyển hóa kinh nghiệm và việc đánh giá kết quả chưa được thể hiện đầy đủ.

Từ yêu cầu đó, bài viết tập trung làm rõ các khái niệm cơ bản, các thành tố và quy trình giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm. Kết quả nghiên cứu góp phần cung cấp căn cứ lý luận cho việc xác định mục tiêu, lựa chọn nội dung, hình thức, phương pháp, huy động các lực lượng, bảo đảm điều kiện và đánh giá kết quả; qua đó hỗ trợ thiết kế, tổ chức hoạt động giáo dục di sản văn hóa ở trường tiểu học.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Các khái niệm cơ bản

2.1.1. Di sản văn hóa

Di sản văn hóa là những sản phẩm vật chất và tinh thần có giá trị lịch sử, văn hóa, khoa học được cộng đồng lưu giữ và trao truyền qua các thế hệ. Theo luật di sản văn hóa số 45/2024/qh15, di sản văn hóa gồm di sản văn hóa vật thể và di sản văn hóa phi vật thể (quốc hội, 2024). Di sản không chỉ phản ánh quá khứ mà còn được cộng đồng tiếp nhận, diễn giải và phát huy trong đời sống hiện tại. Trong giáo dục, di sản văn hóa có thể được khai thác như nội dung, học liệu và môi trường để người học tìm hiểu lịch sử, văn hóa và bản sắc cộng đồng (Grever và Van Boxtel, 2011).

Trong bài viết này, di sản văn hóa được hiểu là những giá trị văn hóa vật thể và phi vật thể tiêu biểu, được hình thành, lưu giữ và trao truyền qua các thế hệ, cần được bảo vệ và phát huy trong đời sống xã hội.

2.1.2. Giáo dục di sản văn hóa

Giáo dục di sản văn hóa không chỉ cung cấp thông tin về tên gọi, nguồn gốc và đặc điểm của di sản mà còn hướng đến việc hình thành hiểu biết, thái độ trân trọng và ý thức trách nhiệm của người học. Việc khai thác di sản văn hóa trong giáo dục có thể giúp người học nhận thức giá trị của di sản đối với bản sắc và cộng đồng, đồng thời nâng cao ý thức trách nhiệm trong bảo vệ, phát huy giá trị di sản (López-Fernández và Cộng Sự, 2021; Achille và Fiorillo, 2022).

Có thể hiểu, giáo dục di sản văn hóa là quá trình giáo dục có mục đích, trong đó các giá trị tiêu biểu của di sản văn hóa được lựa chọn và chuyển hóa thành nội dung, học liệu và hoạt động phù hợp nhằm hình thành ở người học hiểu biết, thái độ trân trọng và hành vi phù hợp trong bảo vệ, phát huy giá trị di sản văn hóa.

2.1.3. Tiếp cận trải nghiệm trong giáo dục

Theo Kolb (1984), học tập là quá trình tạo ra tri thức thông qua sự chuyển hóa kinh nghiệm, gồm kinh nghiệm cụ thể, quan sát và suy ngẫm, khái quát hóa và vận dụng. Vì vậy, trải nghiệm không chỉ là tham gia một hoạt động thực tế mà còn đòi hỏi người học xử lý, phân tích và chuyển những điều đã trải qua thành hiểu biết mới. Hedin (2010) cũng nhấn mạnh sự kết hợp giữa hoạt động trực tiếp và suy ngẫm có định hướng trong học tập trải nghiệm.

Tiếp cận trải nghiệm trong giáo dục được hiểu là cách tổ chức quá trình giáo dục thông qua sự tham gia tích cực của người học vào các hoạt động và tình huống phù hợp; từ đó người học chia sẻ, suy ngẫm, khái quát hóa và vận dụng kinh nghiệm vào những nhiệm vụ mới.

2.1.4. Giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Đối với học sinh tiểu học, giáo dục di sản văn hóa cần gắn với hình ảnh trực quan, hoạt động cụ thể, cảm xúc và sự tương tác. Nội dung di sản văn hóa cần được lựa chọn phù hợp với đặc điểm nhận thức, hứng thú và môi trường văn hóa của học sinh (Hegediš và Hus, 2021). Thông qua tham quan, quan sát, thực hành, nhập vai, dự án, trò chơi hoặc môi trường số, học sinh được trực tiếp khám phá di sản, chia sẻ cảm nhận, nhận diện giá trị và vận dụng những điều đã học.

Từ đó, giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm là quá trình giáo dục có mục đích, được tổ chức theo kế hoạch, trong đó giáo viên (GV) lựa chọn và chuyển hóa các giá trị di sản văn hóa thành nội dung, học liệu, tình huống và nhiệm vụ trải nghiệm; tổ chức, hướng dẫn học sinh trực tiếp tham gia, chia sẻ, suy ngẫm, khái quát hóa và vận dụng; qua đó hình thành ở học sinh hiểu biết, thái độ trân trọng và hành vi phù hợp với lứa tuổi trong bảo vệ, phát huy giá trị di sản văn hóa.

Khái niệm này nhấn mạnh vai trò tổ chức, định hướng của GV; vai trò chủ thể của học sinh; sự chuyển hóa di sản văn hóa thành nhiệm vụ trải nghiệm; và sự thống nhất giữa nhận thức, thái độ, hành vi trong kết quả giáo dục.

2.2. Các thành tố của giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm gồm các thành tố: mục

tiêu, nội dung, hình thức, phương pháp, lực lượng tham gia, điều kiện thực hiện và đánh giá kết quả. Các thành tố có quan hệ chặt chẽ và cần được xác định phù hợp với đặc điểm học sinh, yêu cầu của hoạt động trải nghiệm và điều kiện giáo dục.

2.2.1. Mục tiêu giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Mục tiêu giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm hướng đến sự phát triển đồng thời về nhận thức, thái độ và hành vi. Học sinh nhận diện, mô tả và bước đầu nêu được ý nghĩa, giá trị của một số di sản văn hóa; hình thành sự quan tâm, trân trọng, tự hào và ý thức trách nhiệm; đồng thời thực hiện những hành vi phù hợp với lứa tuổi trong tiếp cận, bảo vệ và phát huy giá trị di sản văn hóa. Mục tiêu này phù hợp với định hướng phát triển phẩm chất, năng lực của chương trình giáo dục phổ thông 2018 (Bộ Giáo dục và Đào tạo, 2018)

2.2.2. Nội dung giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Nội dung giáo dục được lựa chọn từ di sản văn hóa vật thể và phi vật thể, gồm nghệ thuật trình diễn dân gian; tập quán xã hội và tín ngưỡng; lễ hội truyền thống; tri thức dân gian; nghề thủ công truyền thống; di tích lịch sử – văn hóa; danh lam thắng cảnh; di vật, cổ vật và bảo vật quốc gia (quốc hội, 2024). Học sinh không chỉ tìm hiểu tên gọi, đặc điểm, nguồn gốc của di sản văn hóa mà còn nhận thức ý nghĩa, giá trị và những việc làm phù hợp để bảo vệ, phát huy di sản. Theo tiếp cận trải nghiệm, nội dung cần được chuyển hóa thành nhiệm vụ quan sát, khám phá, thực hành, trao đổi và vận dụng.

2.2.3. Hình thức giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Giáo dục di sản văn hóa có thể được tổ chức thông qua bài học tích hợp; diễn đàn; sân khấu hóa, sân khấu tương tác; hội thi, cuộc thi; giao lưu với nghệ nhân và người am hiểu di sản văn hóa; tham quan, dã ngoại; cắm trại; lao động công ích; tuyên truyền, giới thiệu di sản văn hóa và câu lạc bộ. Các hình thức cần được lựa chọn linh hoạt theo mục tiêu, nội dung, đặc điểm học sinh và điều kiện thực tế; đồng thời tạo cơ hội để học sinh trải nghiệm, chia sẻ, khái quát hóa và vận dụng những điều đã tiếp nhận (Bộ Giáo dục và Đào tạo, 2018).

2.2.4. Phương pháp giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Các phương pháp phù hợp gồm kể chuyện, đàm thoại, tổ chức trò chơi, sắm vai, hợp tác, rèn luyện, nghiên cứu tình huống và dự án. Việc phối hợp các phương pháp giúp học sinh chủ động quan sát, trao đổi, giải quyết nhiệm vụ, thực hành và tạo sản phẩm gắn với di sản văn hóa. Gv cần tránh chỉ cung cấp thông tin một chiều mà phải hướng dẫn học sinh suy ngẫm và chuyển hóa trải nghiệm thành hiểu biết, thái độ và hành vi phù hợp (Kolb, 1984).

2.2.5. Lực lượng tham gia giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Lực lượng tham gia gồm nhà trường, gia đình và các lực lượng xã hội. Nhà trường giữ vai trò chủ trì, trong đó cán bộ quản lý định hướng và tổ chức; gv trực tiếp thiết kế, hướng dẫn hoạt động; tổng phụ trách đội phối hợp triển khai các hoạt động tập thể. Gia đình hỗ trợ điều kiện, tư liệu và củng cố hành vi của học sinh. Bảo tàng, ban quản lý di tích, cơ quan văn hóa, nghệ nhân, người am hiểu di sản văn hóa và cộng đồng cung cấp không gian, học liệu và kinh nghiệm thực tiễn. Sự phối hợp giữa các lực lượng góp phần mở rộng cơ hội khám phá di sản văn hóa của học sinh (Hegediš và cộng sự, 2023).

2.2.6. Điều kiện thực hiện giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Các điều kiện cần bảo đảm gồm cơ sở vật chất; đồ dùng, phương tiện và thiết bị; tài liệu, học liệu; kinh phí; thời gian và cơ chế phối hợp giữa nhà trường với gia đình, các thiết chế văn hóa và cộng đồng. Việc chuẩn bị phù hợp các điều kiện này giúp hoạt động được tổ chức theo kế hoạch, bảo đảm an toàn và tạo cơ hội để học sinh tham gia đầy đủ vào quá trình trải nghiệm.

2.2.7. Đánh giá kết quả giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Đánh giá cần tập trung vào sự tiến bộ của học sinh về nhận thức, thái độ và hành vi đối với di sản văn hóa, gồm các biểu hiện: nhận diện di sản văn hóa; mô tả đặc điểm; nêu ý nghĩa, giá trị; thể hiện thái độ và thực hiện hành vi ứng xử phù hợp. việc đánh giá được tiến hành trong và sau hoạt động thông qua quan sát, trao đổi, sản phẩm, hồ sơ học tập, bảng kiểm, phiếu tự đánh giá và thang đánh giá theo tiêu chí (rubric); kết hợp đánh giá của gv, tự đánh giá, đánh giá đồng đẳng và nhận xét của các lực lượng liên quan. Kết quả đánh giá vừa phản ánh mức độ đạt mục tiêu, vừa cung cấp căn cứ điều chỉnh hoạt động giáo dục (bộ giáo dục và đào tạo, 2020).

2.3. Quy trình giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm

Trên cơ sở chu trình học tập trải nghiệm của Kolb (1984), giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm được tổ chức qua bốn bước có quan hệ liên tục. Quy trình

không chỉ tạo cơ hội để học sinh tham gia hoạt động mà còn hướng dẫn các em phân tích, khái quát và vận dụng kinh nghiệm.

Bước 1. Trải nghiệm cụ thể: gv tổ chức cho học sinh tiếp xúc với di sản văn hóa thông qua quan sát hiện vật, hình ảnh, video; tham quan di tích, bảo tàng; giao lưu với nghệ nhân; tham gia trò chơi, sắm vai hoặc thực hành một số hoạt động văn hóa. Học sinh huy động hiểu biết đã có, trực tiếp tham gia nhiệm vụ, thu thập thông tin và hình thành những cảm nhận ban đầu về di sản văn hóa.

Bước 2. Chia sẻ, phân tích trải nghiệm: học sinh trình bày điều đã quan sát, cảm nhận hoặc thực hiện; trao đổi, so sánh và giải thích kết quả cùng các thành viên trong nhóm, lớp. Gv sử dụng câu hỏi gợi mở để giúp học sinh xem xét trải nghiệm từ nhiều góc độ, nhận diện những đặc điểm đáng chú ý và liên hệ với kinh nghiệm của bản thân.

Bước 3. Khái quát hóa và rút ra bài học: từ kết quả trao đổi, học sinh xác định đặc điểm, ý nghĩa và giá trị của di sản văn hóa; đồng thời rút ra những bài học về cách tiếp cận, bảo vệ và phát huy giá trị di sản. Gv hỗ trợ hệ thống hóa ý kiến, điều chỉnh những nhận thức chưa phù hợp và hướng dẫn học sinh hình thành kết luận tương ứng với mục tiêu giáo dục.

Bước 4. Vận dụng vào tình huống mới: học sinh sử dụng những hiểu biết và kinh nghiệm đã hình thành để thực hiện nhiệm vụ mới như giới thiệu di sản văn hóa, xây dựng sản phẩm truyền thông, đề xuất cách bảo vệ di sản hoặc thực hiện hành vi phù hợp tại di tích, bảo tàng và cộng đồng. Gv tổ chức nhận xét, phản hồi và mở rộng cơ hội để học sinh vận dụng trong học tập và đời sống.

Bốn bước trên cần được thực hiện linh hoạt theo nội dung di sản văn hóa, hình thức tổ chức, đặc điểm học sinh và điều kiện của nhà trường. Trong đó, trải nghiệm cụ thể tạo nguồn kinh nghiệm; chia sẻ và phân tích giúp học sinh xử lý điều đã trải qua; khái quát hóa hình thành hiểu biết và bài học; vận dụng chuyển kết quả giáo dục thành hành động phù hợp.

III. KẾT LUẬN

Giáo dục di sản văn hóa cho học sinh tiểu học theo tiếp cận trải nghiệm là quá trình giáo dục có mục tiêu, trong đó các giá trị di sản văn hóa được chuyển hóa thành nội dung, học liệu, tình huống và nhiệm vụ phù hợp để học sinh trực tiếp tham gia, xử lý kinh nghiệm và vận dụng vào học tập, đời sống. Quá trình này hướng đến sự thống nhất giữa hiểu biết, thái độ và hành vi của học sinh đối với việc bảo vệ, phát huy giá trị di sản văn hóa.

Bài viết đã làm rõ các khái niệm cơ bản; xác định các thành tố gồm mục tiêu, nội dung, hình thức, phương pháp, lực lượng tham gia, điều kiện thực hiện và đánh giá kết quả; đồng thời đề xuất quy trình gồm bốn bước: trải nghiệm cụ thể; chia sẻ và phân tích trải nghiệm; khái quát hóa và rút ra bài học; vận dụng vào tình huống mới. Các nội dung trên có quan hệ chặt chẽ, trong đó gv giữ vai trò thiết kế, tổ chức và định hướng; học sinh là chủ thể trực tiếp tham gia; di sản văn hóa vừa là nội dung, học liệu, vừa là môi trường giáo dục. Kết quả nghiên cứu góp phần cung cấp cơ sở khoa học cho việc lựa chọn nội dung, thiết kế hoạt động và đánh giá kết quả giáo dục di sản văn hóa ở trường tiểu học. Khi vận dụng, nhà trường và gv cần bảo đảm sự phù hợp với đặc điểm học sinh, điều kiện giáo dục, nguồn di sản văn hóa của địa phương và khả năng phối hợp giữa nhà trường, gia đình, cơ quan văn hóa, nghệ nhân và cộng đồng.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Achille, C., & Fiorillo, F. (2022). Teaching And Learning Of Cultural Heritage: Engaging Education, Professional Training, And Experimental Activities. Heritage, 5(3), 2565–2593. Https://Doi.Org/10.3390/Heritage5030134

Bộ Chính Trị (2026). Nghị Quyết Số 80-Nq/Tw Ngày 07 Tháng 01 Năm 2026 Về Phát Triển Văn Hóa Việt Nam.

Bộ Giáo Dục Và Đào Tạo (2018). Thông Tư Số 32/2018/Tt-Bgdđt Ngày 26 Tháng 12 Năm 2018 Ban Hành Chương Trình Giáo Dục Phổ Thông.

Bộ Giáo Dục Và Đào Tạo (2020). Thông Tư Số 27/2020/Tt-Bgdđt Ngày 04 Tháng 9 Năm 2020 Ban Hành Quy Định Đánh Giá Học Sinh Tiểu Học.

Grever, M., & Van Boxtel, C. (2011). Introduction: Reflections On Heritage As An Educational Resource. In C. Van Boxtel, S. Klein, & E. Snoep (Eds.), Heritage Education: Challenges In Dealing With The Past (Pp. 9–13). Erfgoed Nederland.

Hedin, N. (2010). Experiential Learning: Theory And Challenges. Christian Education Journal, 7(1), 107–117. Https://Doi.Org/10.1177/073989131000700108

Hegediš, P., Anderlič, L., & Hus, V. (2023). Engaging The Local Community In The Exploration Of Cultural Heritage In Primary Education. Creative Education, 14(10), 1965–1976. Https://Doi.Org/10.4236/Ce.2023.1410125

Hegediš, P., & Hus, V. (2021). Primary School Class Teachers' Attitudes Towards Teaching Contents Of Cultural Heritage. Creative Education, 12(12), 2781–2791. Https://Doi.Org/10.4236/Ce.2021.1212205

Kolb, D. A. (1984). Experiential Learning: Experience As The Source Of Learning And Development. Prentice Hall.

López-Fernández, J. A., Medina, S., López, M. J., & García-Morís, R. (2021). Perceptions Of Heritage Among Students Of Early Childhood And Primary Education. Sustainability, 13(19), 10636. Https://Doi.Org/10.3390/Su131910636

Quốc Hội (2024). Luật Di Sản Văn Hóa Số 45/2024/Qh15 Ngày 23 Tháng 11 Năm 2024.